

عنوان مقاله:

تاملی جامعه‌شناختی در تشخیص و تعیین اولویت مسائل اجتماعی ایران

محل انتشار:

مجله مسائل اجتماعی ایران، دوره 2، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

علی یوسفی - دانشیار جامعه‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

حسین اکبری - دانشجوی دکترای جامعه‌شناسی مسائل اجتماعی در دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

هر جامعه‌ای متناسب با شرایط اجتماعی و فرهنگی خود همواره با مسائل خاصی روبه‌روست. تشخیص، اهمیت و اولویت این مسائل نیز با توجه به شرایط زمانی و مکانی هر جامعه‌ای می‌تواند متفاوت باشد. بنابراین، تشخیص و اولویت مسائل اجتماعی در تمام جوامع یکسان نیست. مقاله حاضر با توجه به این موضوع در پی ارائه تحلیلی جامعه‌شناختی از ماهیت و اولویت مسائل اجتماعی در ایران است. برای این منظور، ابتدا ملاکهای تشخیص و اولویت‌بندی مسائل اجتماعی از دیدگاه‌های مختلف بررسی شده و با تکیه بر رهیافت برساختگرایی به بررسی اولویت مسائل اجتماعی از دیدگاه عامه مردم و نخبگان حاکم بر کشور پرداخته است. مطالعه با روش تحلیل ثانویه چهار پیمایش ملی را طی یک بازه زمانی ده ساله با نمونه‌های مشتمل بر ۴۲۹/۳۶ نفر مورد بررسی قرار داده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که مسائل اقتصادی دارای بالاترین اهمیت و اولویت در میان جامعه ایرانی است و پس از آن مسائل حوزه اجتماعی قرار دارد. بررسی ادراک مردم ایران از اهمیت و اولویت مسائل اجتماعی نشان می‌دهد که میان گروه‌های اجتماعی مختلف، به‌ویژه عامه مردم و نخبگان حاکم کشور، تفاوت چندانی وجود ندارد. همچنین اولویت‌بندی مسائل اجتماعی از سوی مردم با توجه به حوزه‌های اجتماعی مختلف از الگوی خاصی پیروی میکند. درنهایت نیز، یک الگوی تعامدی از شرایط عینی و ذهنی برای تشخیص اهمیت و اولویت مسائل اجتماعی در ایران پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

مسائل اجتماعی، تشخیص، اولویت‌بندی، برساختگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1190241>

